

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1024/2012**2019/EØS/77/45****av 25. oktober 2012****om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF («IMI-forordningen»)(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Anvendelsen av visse unionsrettsakter som gjelder det frie varebytte og den frie bevegelighet for personer, tjenester og kapital i det indre marked, krever at medlemsstatene samarbeider mer effektivt og utveksler opplysninger med hverandre og med Kommisjonen. De praktiske metodene for å gjennomføre denne informasjonsutvekslingen er ofte ikke spesifisert i disse rettsaktene, og det er derfor nødvendig å innføre passende praktiske ordninger.
- 2) Informasjonssystemet for det indre marked («IMI») er et brukerprogram som er tilgjengelig via internett, og som er utviklet av Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene, med henblikk på å bistå medlemsstatene med den praktiske gjennomføringen av de kravene til informasjonsutveksling som er fastsatt i unionsrettsakter, ved å gi tilgang til et sentralt kommunikasjonssystem for å lette informasjonsutveksling over landegrensene og gjensidig bistand.

IMI bistår særlig vedkommende myndigheter med å identifisere personer med tilsvarende stilling i en annen medlemsstat, med å håndtere informasjonsutvekslingen, herunder av personopplysninger, ved hjelp av enkle og ensartede framgangsmåter samt å overvinne språkbarrierer ved hjelp av forhåndsdefinerte og -oversatte arbeidsprosesser. Kommisjonen bør, når dette er tilgjengelig, gi IMI-brukerne eventuelle eksisterende tilleggsfunksjoner for oversettelse som imøtekommer deres behov, er forenlige med sikkerhets- og fortrolighetskravene til informasjonsutveksling i IMI og kan tilbys til en rimelig kostnad.

- 3) For å overvinne språkbarrierer bør IMI i prinsippet være tilgjengelig på alle de offisielle EU-språkene.
- 4) Formålet med IMI bør være å forbedre det indre markeds virkemåte ved å tilby et effektivt, brukervennlig verktøy til gjennomføringen av forvaltningssamarbeidet mellom medlemsstatene og mellom medlemsstatene og Kommisjonen, og på den måten lette anvendelsen av unionsrettsaktene angitt i vedlegget til denne forordning.
- 5) I kommisjonsmeldingen av 21. februar 2011 med tittelen «Bedre styring av det felles marked gjennom økt forvaltningssamarbeid: En strategi for å utvide og utvikle informasjonssystemet for det indre marked («IMI»)», er det fastsatt planer for en mulig utvidelse av IMI til andre unionsrettsakter. I kommisjonsmeldingen av 13. april 2011 med tittelen «Rettsakten for det felles marked: Tolv tiltak for å stimulere veksten og øke tilliten — «Felles innsats for å skape ny vekst», framheves IMIs betydning for å styrke samarbeidet mellom involverte aktører, herunder på lokalt plan, noe som bidrar til en bedre styring av det indre marked. Det er derfor nødvendig å opprette en solid rettslig ramme for IMI og felles regler for å sikre at IMI fungerer effektivt.
- 6) Når anvendelsen av en bestemmelse i en unionsrettsakt krever at medlemsstatene skal utveksle personopplysninger, og fastsetter formålet med denne behandlingen, bør en slik bestemmelse anses som et tilstrekkelig rettslig grunnlag for behandlingen av personopplysninger, med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 8 og 52 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. IMI bør først og fremst ses som et verktøy for informasjonsutveksling, herunder av personopplysninger, som ellers ville finne sted med andre midler,

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 316 av 14.11.2012, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg X (Generelle tjenester) og protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 42 av 4.8.2016, s. 53.

⁽¹⁾ EUT C 43 av 15.2.2012, s. 14.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 11. september 2012 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 4. oktober 2012.

- herunder vanlig post, telefaks eller elektronisk post, på grunnlag av en rettslig forpliktelse pålagt medlemsstatenes myndigheter og organer i henhold til unionsrettsakter. Personopplysninger som utveksles via IMI, bør bare innsamles, behandles og brukes for de formålene som er forenlige med formålene de opprinnelig ble innsamlet for, og bør omfattes av alle relevante garantier.
- 7) IMI er i samsvar med prinsippet om innebygd personvern blitt utviklet idet det er tatt hensyn til kravene i regelverket om vern av personopplysninger, og systemet har helt fra begynnelsen fremmet vern av personopplysninger, særlig i kraft av de begrensningene som gjelder for tilgang til personopplysninger som utveksles i IMI. IMI gir derfor et langt høyere verne- og sikkerhetsnivå enn andre metoder for informasjonsutveksling, for eksempel vanlig post, telefon, telefaks eller elektronisk post.
- 8) Forvaltningssamarbeidet som foregår elektronisk mellom medlemsstatene og mellom medlemsstatene og Kommisjonen, bør være i samsvar med reglene for vern av personopplysninger som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾, og i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽²⁾. De definisjonene som brukes i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001 bør få anvendelse også på denne forordning.
- 9) Kommisjonen leverer og forvalter programvaren og IT-infrastrukturen for IMI, sørger for IMIs sikkerhet, forvalter nettet av nasjonale IMI-koordinatorer og medvirker i opplæringen av og den tekniske bistanden til IMI-brukerne. For dette formålet bør Kommisjonen bare ha tilgang til de personopplysningene som er strengt nødvendige for at den skal kunne utføre sine oppgaver innenfor de ansvarsområdene som er fastsatt i denne forordning, som registrering av nasjonale IMI-koordinatorer. Kommisjonen bør også ha tilgang til personopplysninger når den på anmodning av en annen IMI-aktør innhenter slike opplysninger som er blokkert i IMI, og som den registrerte har anmodet om tilgang til. Kommisjonen bør ikke ha tilgang til personopplysninger som utveksles som ledd i forvaltningssamarbeidet i IMI, med mindre en unionsrettsakt tildeler Kommisjonen en rolle i et slikt samarbeid.
- 10) For å sikre innsyn, særlig for de registrerte, bør bestemmelsene i de unionsrettsaktene som IMI skal brukes for, angis i vedlegget til denne forordning.
- 11) IMI kan i fremtiden utvides til å omfatte nye områder der det kan bidra til å sikre effektiv gjennomføring av en unionsrettsakt på en kostnadseffektiv og brukervennlig måte, idet det tas hensyn til den tekniske gjennomførbarheten og den overordnede innvirkningen av IMI. Kommisjonen bør foreta de tester som er nødvendige for å kontrollere at IMI er teknisk klar for en eventuell utvidelse. Beslutninger om å utvide IMI til å omfatte andre unionsrettsakter bør treffes etter den ordinære regelverksprosedyren.
- 12) Forsøksprosjekter er et nyttig verktøy for å prøve ut om utvidelsen av IMI er berettiget, og for å tilpasse tekniske funksjoner og saksbehandlingsregler til IMI-brukernes krav, før det treffes en beslutning om utvidelse av IMI. Medlemsstatene bør delta fullt ut i beslutningen om hvilke unionsrettsakter som bør inngå i et forsøksprosjekt, og om de nærmere vilkårene for forsøksprosjektet, for å sikre at forsøksprosjektet gjenspeiler IMI-brukernes behov og at bestemmelsene om behandling av personopplysninger overholdes fullt ut. Disse vilkårene bør bestemmes særskilt for hvert forsøksprosjekt.
- 13) Denne forordning bør hindre medlemsstatene og Kommisjonen i å beslutte å bruke IMI til informasjonsutveksling som ikke omfatter behandling av personopplysninger.
- 14) Det bør ved denne forordning fastsettes regler for bruk av IMI til forvaltningssamarbeid som blant annet kan omfatte én-til-én-utveksling av opplysninger, framgangsmåter for melding, varslingsordninger, ordninger for gjensidig bistand og problemløsning.
- 15) Medlemsstatenes rett til å avgjøre hvilke nasjonale myndigheter som skal oppfylle de forpliktelsene som følger av denne forordning, bør ikke berøres av denne forordning. Medlemsstatene bør kunne tilpasse funksjoner og ansvarsområder i forbindelse med IMI til sine interne forvaltningsstrukturer så vel som å ta hensyn til behovene som gjelder for en bestemt arbeidsprosess i IMI. Medlemsstatene bør kunne utnevne ytterligere IMI-koordinatorer til å utføre de nasjonale IMI-koordinatorenes oppgaver, alene eller sammen med andre, for et bestemt område av det indre marked, en avdeling i forvaltningen, et geografisk område eller i henhold til andre kriterier. Medlemsstatene bør underrette Kommisjonen om de IMI-koordinatorene de har utnevnt, men de bør ikke være forpliktet til å oppgi ytterligere IMI-koordinatorer i IMI når dette ikke er nødvendig for at det skal fungere tilfredsstillende.
- 16) For å oppnå et effektivt forvaltningssamarbeid gjennom IMI bør medlemsstatene og Kommisjonen sikre at deres IMI-aktører har tilstrekkelige ressurser til å ivareta sine forpliktelser i samsvar med denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

- 17) IMI er i bunn og grunn et kommunikasjonsverktøy for forvaltningssamarbeid mellom vedkommende myndigheter som offentligheten ikke har adgang til, men det kan bli behov for å utvikle tekniske løsninger som gir eksterne aktører, som borgere, foretak og organisasjoner, mulighet til å samhandle med vedkommende myndigheter med henblikk på å levere eller innhente opplysninger eller utøve sine rettigheter som registrerte. Slike tekniske løsninger bør omfatte passende garantier for vern av personopplysninger. For å sikre et høyt sikkerhetsnivå bør et slikt offentlig grensesnitt slik utvikles at det teknisk sett er fullstendig atskilt fra IMI, som bare IMI-brukere bør ha tilgang til.
- 18) Bruken av IMI for teknisk støtte til SOLVIT-nettet bør ikke berøre SOLVIT-prosedyrens uformelle karakter, som bygger på medlemsstatenes frivillige forpliktelse i samsvar med kommisjonsrekommendasjon av 7. desember 2001 om prinsipper for bruk av «SOLVIT» — problemløsningsnettet for det indre marked⁽¹⁾ («SOLVIT-rekommendasjonen»). For fortsatt drift av SOLVIT-nettet på grunnlag av eksisterende arbeidsordninger kan én eller flere av den nasjonale IMI-koordinatorens oppgaver overdras til SOLVIT-sentre innenfor deres ansvarsområde, slik at de kan fungere uavhengig av den nasjonale IMI-koordinatoren. Behandlingen av personopplysninger og fortrolige opplysninger som ledd i SOLVIT-prosedyrene, bør omfattes av alle garantier fastsatt ved denne forordning, uten at dette berører SOLVIT-rekommendasjonens ikke-bindende karakter.
- 19) Selv om IMI omfatter et internettbasert grensesnitt for sine brukere, kan det i visse tilfeller og på anmodning av den berørte medlemsstaten være hensiktsmessig å vurdere tekniske løsninger for direkte overføring av opplysninger fra nasjonale systemer til IMI, der slike nasjonale systemer allerede er utviklet, særlig for framgangsmåter for melding. Gjennomføringen av slike tekniske løsninger bør være avhengig av resultatet av en vurdering av om løsningene er gjennomførbare, av kostnadene og de forventede fordelene. Disse løsningene bør ikke berøre eksisterende strukturer og den nasjonale kompetansefordelingen.
- 20) Når medlemsstatene har oppfylt sin forpliktelse til å gi melding i henhold til artikkel 15 nr. 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked⁽²⁾ ved å benytte prosedyren i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester⁽³⁾, bør det ikke kreves at de også skal gi samme melding gjennom IMI.
- 21) Utvekslingen av opplysninger gjennom IMI følger av den rettslige forpliktelsen til å yte gjensidig bistand som medlemsstatenes myndigheter er underlagt. For å sikre at det indre marked fungerer tilfredsstillende bør de opplysningene som vedkommende myndighet mottar gjennom IMI fra en annen medlemsstat, ikke miste sin verdi som bevis i en forvaltningssak utelukkende fordi de stammer fra en annen medlemsstat eller ble mottatt elektronisk, og nevnte vedkommende myndighet bør behandle opplysningene på samme måte som lignende dokumenter fra egen medlemsstat.
- 22) For å sikre et høyt vernivå for personopplysninger er det nødvendig å fastsette en lengste lagringsperiode for personopplysninger i IMI. Disse lagringsperiodene bør likevel være vel avveide og ta behørig hensyn til behovet for at IMI skal fungere tilfredsstillende, og til de registrertes rett til fullt ut å utøve sine rettigheter, for eksempel ved å få bevis på at en informasjonsutveksling har funnet sted, slik at de kan klage på en beslutning. Særlig bør lagringsperioder ikke gå ut over det som er nødvendig for å nå målene for denne forordning.
- 23) Det bør være mulig å behandle IMI-brukeres navn og kontaktopplysninger for formål som er forenlige med målene for denne forordning, herunder overvåking av hvordan IMI-koordinatorene og Kommisjonen bruker IMI-systemet, kommunikasjon, opplæring og holdningskapende tiltak samt innsamling av opplysninger om forvaltningssamarbeid eller gjensidig bistand i det indre marked.
- 24) EUs datatilsyn bør overvåke og tilstrebe å sikre anvendelsen av denne forordning, herunder de relevante bestemmelsene om datasikkerhet, blant annet ved å opprettholde kontakt med de nasjonale personvernmyndigheter.
- 25) For å sikre en effektiv overvåking av og rapportering om IMIs virkemåte og anvendelsen av denne forordning, bør medlemsstatene stille relevante opplysninger til rådighet for Kommisjonen.
- 26) Registrerte bør opplyses om at deres personopplysninger behandles i IMI og om at de har rett til innsyn i opplysninger om seg selv, rett til å få rettet unøyaktige opplysninger og ulovlig behandlede opplysninger slettet, i samsvar med denne forordning og den nasjonale lovgivning som gjennomfører direktiv 95/46/EF.
- 27) For å gjøre det mulig for vedkommende myndigheter i medlemsstatene å gjennomføre lovbestemmelser om forvaltningssamarbeid og effektivt å utveksle opplysninger i IMI, kan det være nødvendig å fastsette praktiske ordninger for slik utveksling. Disse ordningene bør vedtas av Kommisjonen i form av en særlig gjennomføringsrettsakt for hver av de unionsrettsaktene som er angitt i vedlegget, eller for hver type prosedyre for forvaltningssamarbeid, og bør omfatte de vesentligste tekniske funksjonene og de saksbehandlingsreglene som kreves for å gjennomføre relevante

(1) EFT L 331 av 15.12.2001, s. 79.

(2) EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36.

(3) EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37.

prosedyrer for forvaltningssamarbeid i IMI. Kommisjonen bør sørge for vedlikehold og utvikling av programvaren og IT-infrastrukturen for IMI.

- 28) For å sikre tilstrekkelig innsyn for registrerte bør forhåndsdefinerte arbeidsprosesser, standardspørsmål og -svar, skjemaer og andre nærmere regler som gjelder prosedyrer for forvaltningssamarbeid gjennom IMI, offentliggjøres.
- 29) Når medlemsstatene i henhold til artikkel 13 i direktiv 95/46/EF anvender begrensninger i eller unntak fra de registrertes rettigheter, bør opplysninger om slike begrensninger eller unntak offentliggjøres for å sikre fullt innsyn for de registrerte. Slike begrensninger eller unntak bør være nødvendige og stå i forhold til det tilsiktede formålet og være omfattet av passende garantier.
- 30) Når Unionen og tredjestater inngår internasjonale avtaler som også omfatter anvendelsen av bestemmelser i unionsrettsakter angitt i vedlegget til denne forordning, bør det være mulig å inkludere personer med tilsvarende stillinger som IMI-aktørene i disse tredjestatene i de prosedyrene for forvaltningssamarbeid som støttes av IMI, forutsatt at det er fastslått at vedkommende tredjestat har et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger i samsvar med direktiv 95/46/EF.
- 31) Kommisjonsvedtak 2008/49/EF av 12. desember 2007 om gjennomføring av informasjonssystemet for det indre marked (IMI) med hensyn til vern av personopplysninger⁽¹⁾ bør oppheves. Kommisjonsvedtak 2009/739/EF av 2. oktober 2009 om fastsettelse av de praktiske ordningene for elektronisk informasjonsutveksling mellom medlemsstatene i henhold til kapittel VI i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked⁽²⁾ bør fortsatt få anvendelse når det gjelder spørsmål om informasjonsutveksling i henhold til direktiv 2006/123/EF.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet⁽³⁾.
- 33) Medlemsstatenes resultater når det gjelder effektiv gjennomføring av denne forordning bør overvåkes i forbindelse med årsrapporten om IMIs virkemåte, på grunnlag av statistiske opplysninger fra IMI og alle andre relevante opplysninger. Medlemsstatenes

resultater bør blant annet evalueres på grunnlag av gjennomsnittlig svartid med henblikk på å sikre raske svar av god kvalitet.

- 34) Ettersom målet for denne forordning, som er å fastsette regler for bruk av IMI til forvaltningssamarbeid, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 35) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 og avga uttalelse 22. november 2011⁽⁴⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes regler for bruk av et informasjonssystem for det indre marked («IMI») for forvaltningssamarbeid, herunder behandling av personopplysninger, mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og Kommisjonen.

Artikkel 2

Opprettelse av IMI

IMI opprettes med dette formelt.

Artikkel 3

Virkeområde

1. IMI skal brukes til det forvaltningssamarbeid mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og Kommisjonen som er nødvendig for å gjennomføre unionsrettsakter som gjelder det indre marked i henhold til artikkel 26 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som inneholder bestemmelser om forvaltningssamarbeid, herunder utveksling av personopplysninger, mellom medlemsstatene eller mellom medlemsstatene og Kommisjonen. Disse unionsrettsaktene er angitt i vedlegget.

2. Denne forordning skal på ingen måte ha som virkning at bestemmelser i ikke-bindende unionsrettsakter blir ufravikelige.

⁽¹⁾ EUT L 13 av 16.1.2008, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 263 av 7.10.2009, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT C 48 av 18.2.2012, s. 2.

*Artikkel 4***Utvidelse av IMI**

1. Kommisjonen kan gjennomføre forsøksprosjekter for å vurdere om IMI kan være et effektivt middel til å gjennomføre bestemmelser om forvaltningssamarbeid når det gjelder unionsrettsakter som ikke er angitt i vedlegget. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å fastsette hvilke bestemmelser i unionsrettsakter det skal opprettes et forsøksprosjekt for, og for å fastsette nærmere vilkår for hvert prosjekt, særlig de grunnleggende tekniske funksjonene og saksbehandlingsreglene som er nødvendige for å gjennomføre de relevante bestemmelsene om forvaltningssamarbeid. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24 nr. 3.

2. Kommisjonen skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet en vurdering av resultatet av forsøksprosjektet, herunder spørsmål om vern av personopplysninger og effektive oversettelsesfunksjoner. Vurderingen kan, når det er hensiktsmessig, følges av et forslag til regelverk om endring av vedlegget, med henblikk på å utvide anvendelsen av IMI til å omfatte de relevante bestemmelsene i unionsrettsakter.

*Artikkel 5***Definisjoner**

I denne forordning får definisjonene fastsatt i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse.

Videre menes med:

- a) «IMI» det elektroniske verktøyet som leveres av Kommisjonen for å lette forvaltningssamarbeidet mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og Kommisjonen,
- b) «forvaltningssamarbeid» et samarbeid mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene eller mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og Kommisjonen, ved å utveksle og behandle opplysninger, herunder gjennom meldinger og varsler, eller ved å yte gjensidig bistand, herunder for å løse problemer med henblikk på en bedre anvendelse av unionsretten,
- c) «område av det indre marked» et regelverksmessig eller funksjonelt område av det indre marked i henhold til artikkel 26 nr. 2 i TEUV der IMI anvendes i samsvar med artikkel 3 i denne forordning,
- d) «prosedyre for forvaltningssamarbeid» en forhåndsdefinert arbeidsprosess i IMI som gir IMI-aktører mulighet til å kommunisere og samhandle seg imellom på en strukturert måte,
- e) «IMI-koordinator» et organ som en medlemsstat har oppnevnt for å utføre de støtteoppgavene som er nødvendige for at IMI skal fungere effektivt i samsvar med denne forordning,
- f) «vedkommende myndighet» et organ som er opprettet på enten nasjonalt, regionalt eller lokalt plan, og som er registrert i IMI med særlig ansvar for anvendelsen av nasjonal lovgivning eller de unionsrettsaktene som er angitt i vedlegget, på ett eller flere områder av det indre marked,
- g) «IMI-aktører» vedkommende myndigheter, IMI-koordinatorer og Kommisjonen,
- h) «IMI-bruker» en fysisk person som arbeider under en IMI-aktørs ledelse, og som er registrert i IMI på vegne av denne IMI-aktøren,
- i) «eksterne aktører» andre fysiske eller juridiske personer enn IMI-brukere som bare kan samhandle med IMI ved hjelp av egne tekniske løsninger, og i henhold til en forhåndsdefinert arbeidsprosess beregnet for dette formålet,
- j) «blokkering» bruk av tekniske tiltak slik at personopplysninger blir utilgjengelige for IMI-brukere gjennom IMIs normale grensesnitt,
- k) «formell avslutning» bruk av IMIs tekniske mulighet til å avslutte en prosedyre for forvaltningssamarbeid.

KAPITTEL II

OPPGAVER OG ANSVARSOMRÅDER I FORBINDELSE MED IMI*Artikkel 6***IMI-koordinatorer**

1. Hver medlemsstat skal utnevne en nasjonal IMI-koordinator som skal ha følgende ansvarsområder:

- a) registrering eller validering av registrering av IMI-koordinatorer og vedkommende myndigheter,
- b) funksjon som medlemsstatenes hovedkontaktpunkt for IMI-aktører i saker som gjelder IMI, herunder å gi informasjon om aspekter som gjelder vern av personopplysninger i samsvar med denne forordning,
- c) funksjon som Kommisjonens samtalepartner i spørsmål som gjelder IMI, herunder gi informasjon om aspekter som gjelder vern av personopplysninger i samsvar med denne forordning,
- d) sørge for kunnskap, opplæring og støtte, herunder grunnleggende teknisk bistand, til medlemsstatenes IMI-aktører,
- e) i den grad det ligger innenfor deres kompetanse, sikre at IMI fungerer effektivt, herunder at medlemsstatenes IMI-aktører gir rettidige og tilfredsstillende svar på anmodninger om forvaltningssamarbeid.

2. Hver medlemsstat kan dessuten utnevne én eller flere IMI-koordinatorer med henblikk på å utføre noen av de oppgavene som er angitt i nr. 1, i henhold til medlemsstatens interne forvaltningsstruktur.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de IMI-koordinatorer som utnevnes i samsvar med nr. 1 og 2, og om oppgavene de har ansvar for. Kommisjonen skal dele denne informasjonen med de øvrige medlemsstatene.

4. Alle IMI-koordinatorer kan fungere som vedkommende myndigheter. I slike tilfeller skal en IMI-koordinator ha de samme tilgangsrettighetene som vedkommende myndighet. Hver IMI-koordinator skal fungere som behandlingsansvarlig når det gjelder egen databehandling som IMI-aktør.

Artikkel 7

Vedkommende myndigheter

1. Når vedkommende myndigheter samarbeider gjennom IMI, skal de ved å handle gjennom IMI-brukere i samsvar med prosedyrer for forvaltningssamarbeid sikre at det i samsvar med den gjeldende unionsrettsakt gis et tilfredsstillende svar raskest mulig, og uansett innen den fristen som er fastsatt i nevnte rettsakt.
2. Enhver vedkommende myndighet kan som bevis påberope seg alle opplysninger, dokumenter, undersøkelsesresultater, erklæringer eller bekreftede kopier som den har mottatt elektronisk gjennom IMI, på samme grunnlag som lignende opplysninger som innhentes i dens egen stat, for formål som er forenlige med formålene som opplysningene opprinnelig ble samlet inn for.
3. Hver vedkommende myndighet skal fungere som behandlingsansvarlig for sin egen databehandling som utføres av en IMI-bruker under dens myndighet, og skal sikre at registrerte kan utøve sine rettigheter i samsvar med kapittel III og IV, om nødvendig i samarbeid med Kommissjonen.

Artikkel 8

Kommissjonen

1. Kommissjonen har ansvaret for å utføre følgende oppgaver:
 - a) sørge for sikkerhet, tilgjengelighet, vedlikehold og utvikling av IMIs programvare og IT-infrastruktur,
 - b) stille et flerspråklig system, herunder eksisterende oversettelsesfunksjoner til rådighet, tilby opplæring i samarbeid med medlemsstatene og sørge for en hjelpetjeneste for å bistå medlemsstatene i bruken av IMI,
 - c) registrere de nasjonale IMI-koordinatorene og gi dem tilgang til IMI,
 - d) behandle personopplysninger i IMI når det er fastsatt i denne forordning, i samsvar med de formålene som er fastsatt i gjeldende unionsrettsakter angitt i vedlegget,
 - e) overvåke anvendelsen av denne forordning og avlegge rapport for Europaparlamentet, Rådet og EUs datatilsyn i samsvar med artikkel 25,
2. Med henblikk på utførelsen av oppgavene angitt i nr. 1 og utarbeidingen av statistiske rapporter, skal Kommissjonen ha tilgang til nødvendige opplysninger som er knyttet til behandlingen som foretas i IMI.
3. Kommissjonen skal ikke delta i prosedyrer for forvaltningssamarbeid som omfatter behandling av personopplysninger, med mindre dette kreves i henhold til en bestemmelse i en unionsrettsakt angitt i vedlegget.

Artikkel 9

Tilgangsrettigheter for IMI-aktører og -brukere

1. Bare IMI-brukere har tilgang til IMI.
2. Medlemsstatene skal oppnevne IMI-koordinatorene og vedkommende myndigheter samt angi områdene av det indre marked der de har kompetanse. Kommissjonen kan spille en rådgivende rolle i denne prosessen.

3. Hver IMI-aktør skal etter behov tildele og tilbakekalle hensiktsmessige tilgangsrettigheter til sine IMI-brukere i det området av det indre marked der den har kompetanse.

4. Kommissjonen og medlemsstatene skal iverksette passende tiltak for å sikre at IMI-brukere gis tilgang til personopplysninger som behandles i IMI, bare på grunnlag av behovet for innsyn, og bare på de områdene av det indre marked der de er tildelt tilgangsrettigheter, i samsvar med nr. 3.

5. Det er forbudt å bruke personopplysninger som behandles i IMI for et bestemt formål på en måte som ikke er forenlig med det opprinnelige formålet, med mindre det uttrykkelig er hjemmel for dette i nasjonal lovgivning i samsvar med unionsretten.

6. Når en prosedyre for forvaltningssamarbeid omfatter behandling av personopplysninger, skal bare de IMI-aktørene som deltar i denne prosedyren, ha tilgang til disse personopplysningene.

Artikkel 10

Fortrolighet

1. Hver medlemsstat skal anvende sine regler for taushetsplikt eller andre tilsvarende fortrolighetskrav på sine IMI-aktører og -brukere i samsvar med nasjonal lovgivning eller Unionens regelverk.
2. IMI-aktørene skal sikre at anmodninger fra andre IMI-aktører om fortrolig behandling av opplysninger som utveksles gjennom IMI, respekteres av de IMI-brukerne som arbeider under deres ledelse.

Artikkel 11

Prosedyrer for forvaltningssamarbeid

IMI skal bygge på prosedyrer for forvaltningssamarbeid som gjennomfører bestemmelsene i de relevante unionsrettsaktene angitt i vedlegget. Kommissjonen kan, når det er relevant, vedta gjennomføringsrettsakter for en bestemt unionsrettsakt angitt i vedlegget, eller for en type prosedyre for forvaltningssamarbeid, og i den forbindelse fastsette de grunnleggende tekniske funksjonene og de saksbehandlingsreglene som er nødvendige for å kunne gjennomføre de relevante prosedyrene for forvaltningssamarbeid, herunder når det er aktuelt, samhandling mellom eksterne aktører og IMI som nevnt i artikkel 12. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 12

Eksterne aktører

Det kan stilles tekniske løsninger til rådighet for å gi eksterne aktører mulighet til å samhandle med IMI når denne samhandlingen er:

- a) fastsatt i en unionsrettsakt,
- b) fastsatt i en gjennomføringsrettsakt som nevnt i artikkel 11, for å lette forvaltningssamarbeidet mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene når det gjelder anvendelsen av bestemmelsene i unionsrettsaktene angitt i vedlegget, eller

- c) nødvendig for å framlegge anmodninger med henblikk på utøvelse av de rettigheter som registrerte har i henhold til artikkel 19.

Alle slike tekniske løsninger skal være atskilt fra IMI og ikke gjøre det mulig for eksterne aktører å få tilgang til IMI.

KAPITTEL III

BEHANDLING AV PERSONOPPLYSNINGER OG SIKKERHET

Artikkel 13

Formålsbegrensning

IMI-aktører skal utveksle og behandle personopplysninger bare for de formålene som er nevnt i de relevante bestemmelsene i unionsrettsaktene angitt i vedlegget.

Opplysninger som registrerte har formidlet til IMI, skal bare brukes for formålene som opplysningene ble formidlet for.

Artikkel 14

Lagring av personopplysninger

1. Personopplysninger som behandles i IMI, skal blokkeres i IMI så snart de ikke lenger er nødvendige for formålet som de ble innsamlet for, avhengig av den enkelte type forvaltningssamarbeids egenskaper, og som hovedregel senest seks måneder etter den formelle avslutningen av prosedyren for forvaltningssamarbeid.

Dersom det imidlertid er fastsatt et lengre tidsrom i en gjeldende unionsrettsakt angitt i vedlegget, kan personopplysninger som behandles i IMI, lagres i høyst 18 måneder etter den formelle avslutningen av en prosedyre for forvaltningssamarbeid.

2. Når det i henhold til en bindende unionsrettsakt som er angitt i vedlegget, kreves et datalager til senere bruk for IMI-aktørene, kan personopplysningene i et slikt datalager behandles så lenge de er nødvendige for dette formålet, enten med den registrertes samtykke eller når det er fastsatt i nevnte unionsrettsakt.

3. Personopplysninger som blokkeres i henhold til denne artikkel, skal, med unntak av lagringen, behandles bare med henblikk på å dokumentere at en informasjonsutveksling har funnet sted gjennom IMI med den registrertes samtykke, med mindre det av tvingende allmenne hensyn anmodes om behandling.

4. De blokkerte opplysningene skal slettes automatisk i IMI tre år etter at prosedyren for forvaltningssamarbeid er formelt avsluttet.

5. På uttrykkelig anmodning fra en vedkommende myndighet, i et konkret tilfelle og med den registrertes samtykke, kan personopplysninger slettes før utløpet av gjeldende lagringstid.

6. Kommisjonen skal gjennom tekniske midler sikre blokkering og sletting av personopplysninger samt gjenfinning av dem i samsvar med nr. 3.

7. Det skal treffes tekniske tiltak for å oppmuntre IMI-aktører til å formelt avslutte prosedyrer for forvaltningssamarbeid så snart som mulig etter at informasjonsutvekslingen er fullført, og til å gjøre IMI-aktører i stand til å involvere IMI-koordinatorer som er ansvarlige for prosedyrer som uten grunn har vært inaktive i mer enn to måneder.

Artikkel 15

Lagring av personopplysninger om IMI-brukere

1. Som unntak fra artikkel 14 får nr. 2 og 3 i denne artikkel anvendelse på lagring av personopplysninger om IMI-brukere. Disse personopplysningene skal omfatte fullt navn og alle elektroniske og andre kontaktopplysninger som er nødvendige for denne forordnings formål.

2. Personopplysninger om IMI-brukere skal lagres i IMI så lenge de fortsatt er brukere av IMI, og kan behandles for formål som er forenlige med målene for denne forordning.

3. Når en fysisk person slutter å være IMI-bruker, skal personopplysningene om denne personen blokkeres ved hjelp av tekniske midler i en treårsperiode. Disse opplysningene skal, med unntak av lagringen, bare behandles med henblikk på å dokumentere at en informasjonsutveksling har funnet sted gjennom IMI, og de skal slettes når treårsperioden utløper.

Artikkel 16

Behandling av særlige kategorier av opplysninger

1. Behandling av særlige kategorier av opplysninger nevnt i artikkel 8 nr. 1 i direktiv 95/46/EF og artikkel 10 nr. 1 i forordning (EF) nr. 45/2001, gjennom IMI, skal være tillatt bare av særlige grunner som nevnt i artikkel 8 nr. 2 og 4 i nevnte direktiv og i artikkel 10 nr. 2 i nevnte forordning og med hensiktsmessige garantier som fastsatt i nevnte artikler, for å sikre rettighetene til de fysiske personene hvis personopplysninger behandles.

2. IMI kan brukes til behandling av opplysninger om lovovertrедelser, straffedommer eller sikkerhetstiltak som nevnt i artikkel 8 nr. 5 i direktiv 95/46/EF og artikkel 10 nr. 5 i forordning (EF) nr. 45/2001, med hensiktsmessige garantier som fastsatt i nevnte artikler, herunder opplysninger om disiplinære, administrative eller strafferettslige sanksjoner eller andre opplysninger som er nødvendige for å fastslå en fysisk eller juridisk persons gode vandel, når behandlingen av slike opplysninger er fastsatt i en unionsrettsakt som danner grunnlag for behandlingen, eller med den registrertes uttrykkelige samtykke og med de spesifikke garantiene som er nevnt i artikkel 8 nr. 5 i direktiv 95/46/EF.

Artikkel 17

Sikkerhet

1. Kommisjonen skal sikre at IMI overholder de reglene om datasikkerhet som er vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Kommisjonen skal treffe nødvendige tiltak for å garantere sikkerheten for de personopplysningene som behandles i IMI, herunder passende tilgangskontroll og en sikkerhetsplan som løpende skal ajourføres.

3. Kommisjonen skal sikre at det ved en sikkerhetshendelse er mulig å kontrollere hvilke personopplysninger som er blitt behandlet i IMI, når, av hvem og for hvilket formål.

4. IMI-aktører skal treffe alle nødvendige saksbehandlings- og organisatoriske tiltak for å garantere sikkerheten for de personopplysningene som de behandler i IMI, i samsvar med artikkel 17 i direktiv 95/46/EF.

KAPITTEL IV

DE REGISTRERTES RETTIGHETER OG TILSYN

Artikkel 18

Informasjon til de registrerte samt gjennomskiktighet

1. IMI-aktører skal sikre at de registrerte raskest mulig underrettes om behandlingen av deres personopplysninger i IMI, og at de har tilgang til informasjon om sine rettigheter og om hvordan de utøves, herunder om identiteten og kontaktopplysningene til den behandlingsansvarlige eller dennes eventuelle representant, i samsvar med artikkel 10 eller 11 i direktiv 95/46/EF og nasjonal lovgivning som er i samsvar med nevnte direktiv.

2. Kommisjonen skal offentliggjøre følgende informasjon på en måte som gjør at den er lett tilgjengelig:

- informasjon om IMI i samsvar med artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001, på en klar og forståelig måte,
- informasjon om aspektene ved vern av personopplysninger i forbindelse med prosedyrer for forvaltningssamarbeid i IMI som nevnt i artikkel 11 i denne forordning,
- informasjon om unntak fra eller begrensninger i de registrertes rettigheter som nevnt i artikkel 20 i denne forordning,
- typer av prosedyrer for forvaltningssamarbeid, vesentlige IMI-funksjoner og kategorier opplysninger som kan behandles i IMI,
- en fullstendig liste over alle gjennomføringsrettsakter eller delegerte rettsakter om IMI som er vedtatt i henhold til denne forordning eller en annen unionsrettsakt, og en konsolidert utgave av vedlegget til denne forordning og senere endringer av forordningen ved andre unionsrettsakter.

Artikkel 19

Retten til innsyn, retting og sletting

1. IMI-aktører skal sikre at registrerte på en effektiv måte og i samsvar med nasjonal lovgivning kan utøve sin rett til innsyn i opplysninger om seg selv i IMI, og retten til å få unøyaktige eller ufullstendige opplysninger rettet og ulovlig behandlede opplysninger slettet. Den ansvarlige IMI-aktøren

skal rette eller slette opplysninger så snart som mulig og senest 30 dager etter at anmodningen fra den registrerte er mottatt.

2. Dersom en registrert bestrider riktigheten eller lovligheten av opplysningene som er blokkert i henhold til artikkel 14 nr. 1, skal en merknad om dette registreres sammen med de riktige og rettede opplysningene.

Artikkel 20

Unntak og begrensninger

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen dersom de i nasjonal lovgivning i henhold til artikkel 13 i direktiv 95/46/EF fastsetter unntak fra eller begrensninger i registrertes rettigheter som angitt i dette kapittel.

Artikkel 21

Tilsyn

1. Den eller de nasjonale tilsynsmyndighetene som oppnevnes i hver medlemsstat og tildeles fullmakter som omhandlet i artikkel 28 i direktiv 95/46/EF («nasjonal tilsynsmyndighet»), skal uavhengig overvåke at IMI-aktørene i deres medlemsstat behandler personopplysninger på lovlig måte og skal særlig sikre at de registrertes rettigheter i henhold til dette kapittel vernes i samsvar med denne forordning.

2. EUs datatilsyn skal overvåke og bestrebe seg på å sikre at Kommisjonens behandling av personopplysninger i sin egenskap av IMI-aktør utføres i samsvar med denne forordning. Oppgavene og fullmaktene som er omhandlet i artikkel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001, får anvendelse.

3. De nasjonale tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn skal innenfor sine kompetanseområder sikre et samordnet tilsyn med IMI og med IMI-aktørens bruk av IMI.

4. EUs datatilsyn kan etter behov innkalle de nasjonale tilsynsmyndighetene til møte med henblikk på å sikre et samordnet tilsyn med IMI og med IMI-aktørens bruk av IMI, som nevnt i nr. 3. Kostnadene i forbindelse med slike møter skal bæres av EUs datatilsyn. Ytterligere arbeidsmetoder for dette formål, herunder saksbehandlingsregler, kan utvikles i fellesskap etter behov. En felles rapport om virksomheten skal sendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen minst hvert tredje år.

KAPITTEL V

GEOGRAFISK VIRKEOMRÅDE FOR IMI

Artikkel 22

Nasjonal bruk av IMI

1. En medlemsstat kan bruke IMI med henblikk på forvaltningssamarbeid mellom vedkommende myndigheter innenfor dens territorium, i samsvar med nasjonal lovgivning, bare dersom følgende vilkår er oppfylt:

- det kreves ikke vesentlige endringer i de eksisterende prosedyrene for forvaltningssamarbeid,

b) den nasjonale tilsynsmyndigheten er blitt underrettet om den planlagte bruken av IMI når dette kreves i henhold til nasjonal lovgivning, og

c) det fører ikke til at IMI vil fungere mindre effektivt for IMI-brukerne.

2. Når en medlemsstat har til hensikt å gjøre systematisk bruk av IMI for nasjonale formål, skal den underrette Kommisjonen om dette og søke om forhåndsgodkjenning. Kommisjonen skal undersøke om vilkårene fastsatt i nr. 1 er oppfylt. Når det er nødvendig, og i samsvar med denne forordning, skal medlemsstaten og Kommisjonen inngå en avtale der blant annet de tekniske, finansielle og organisatoriske ordningene i forbindelse med nasjonal bruk, herunder IMI-aktørens ansvarsområder, fastsettes.

Artikkel 23

Utveksling av opplysninger med tredjestater

1. Opplysninger, herunder personopplysninger, kan utveksles gjennom IMI i henhold til denne forordning mellom IMI-aktører i Unionen og personer med tilsvarende stilling i en tredjestat bare dersom følgende vilkår er oppfylt:

a) opplysningene behandles i henhold til en bestemmelse i en unionsrettsakt angitt i vedlegget, og en tilsvarende lovbestemmelse i tredjestaten,

b) opplysningene utveksles eller gjøres tilgjengelige i henhold til en internasjonal avtale som fastsetter følgende:

i) tredjestaten skal anvende en bestemmelse i en unionsrettsakt som er angitt i vedlegget,

ii) IMI skal brukes, og

iii) prinsippene og de nærmere reglene som gjelder for utvekslingen, og

c) vedkommende tredjestat sikrer et hensiktsmessig vern av personopplysninger i samsvar med artikkel 25 nr. 2 i direktiv 95/46/EF, herunder hensiktsmessige garantier for at de opplysningene som behandles i IMI, bare brukes for det formålet som de opprinnelig ble utvekslet for, og Kommisjonen har truffet en beslutning i samsvar med artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF.

2. Når Kommisjonen opptrer som IMI-aktør får artikkel 9 nr. 1 og 7 i forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse på all utveksling av personopplysninger som behandles i IMI med personer med tilsvarende stilling i en tredjestat.

3. Kommisjonen skal offentliggjøre i *Den europeiske unions Tidende* en liste over tredjestater som er godkjent for utveksling av opplysninger, herunder personopplysninger, i samsvar med nr. 1, og som løpende skal ajourføres.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 24

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 25

Tilsyn og rapportering

1. Kommisjonen skal hvert år framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvordan IMI fungerer.

2. Kommisjonen skal innen 5. desember 2017 og deretter hvert femte år framlegge rapport for EUs datatilsyn om aspekter som gjelder vern av personopplysninger i IMI, herunder datasikkerhet.

3. Med henblikk på utarbeidingen av rapportene nevnt i nr. 1 og 2 skal medlemsstatene gi Kommisjonen alle opplysninger som er relevante for anvendelsen av denne forordning, herunder om anvendelsen i praksis av kravene til vern av personopplysninger som er fastsatt i denne forordning.

Artikkel 26

Kostnader

1. Kostnader til utvikling, fremmede tiltak, drift og vedlikehold av IMI skal finansieres over Den europeiske unions alminnelige budsjett, uten at ordningene i henhold til artikkel 22 nr. 2 berøres.

2. Med mindre annet er fastslått i en unionsrettsakt, skal kostnadene ved IMIs virksomhet på medlemsstatsplan, herunder til menneskelige ressurser som trengs til opplæring, fremmede tiltak og teknisk støtte (informasjonssentral) samt administrasjon av IMI på nasjonalt plan, bæres av den enkelte medlemsstat.

Artikkel 27

Oppheving

Vedtak 2008/49/EF oppheves.

Artikkel 28

Effektiv gjennomføring

Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at denne forordning gjennomføres effektivt av IMI-aktørene.

Artikkel 29

Unntak

1. Uten hensyn til artikkel 4 i denne forordning kan IMI-forsøksprosjektet som ble lansert 16. mai 2011 for å prøve ut IMIs egnethet for gjennomføring av artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting⁽¹⁾, fortsette på grunnlag av de ordningene som ble etablert før denne forordnings ikrafttredelse.

⁽¹⁾ EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1.

2. Uten hensyn til artikkel 8 nr. 3 og artikkel 12 første ledd bokstav a) og b) i denne forordning når det gjelder gjennomføringen av bestemmelsene om forvaltningssamarbeid i SOLVIT-rekommandasjonen gjennom IMI, kan Kommisjonens medvirkning i prosedyrer for forvaltningssamarbeid og den eksisterende muligheten for eksterne aktører fortsette på grunnlag av ordningene som ble etablert før denne forordnings ikrafttredelse. Perioden nevnt i artikkel 14 nr. 1 i denne forordning skal være på 18 måneder for personopplysninger som behandles i IMI med henblikk på anvendelsen av SOLVIT-rekommandasjonen.

3. Uten hensyn til artikkel 4 nr. 1 i denne forordning kan Kommisjonen innlede et forsøksprosjekt for å vurdere om IMI er et effektivt, kostnadseffektivt og brukervennlig verktøy for gjennomføring av artikkel 3 nr. 4, 5 og 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonssamfunnstjenester, særlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel»)(¹). Senest to år etter at forsøksprosjektet er innledet skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet

vurderingen nevnt i artikkel 4 nr. 2 i denne forordning, som også skal omfatte vekselvirkningen mellom forvaltningssamarbeidet innenfor systemet for forbrukervernsamarbeid som ble opprettet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 av 27. oktober 2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av forbrukervernlovgivning («Forordningen om forbrukervernsamarbeid»)(²) og innenfor IMI.

4. Uten hensyn til artikkel 14 nr. 1 i denne forordning skal perioder på høyst 18 måneder som er vedtatt på grunnlag av artikkel 36 i direktiv 2006/123/EF med hensyn til forvaltningssamarbeid i henhold til kapittel VI i nevnte direktiv, fortsatt få anvendelse på det området.

Artikkel 30

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 25. oktober 2012.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

A. D. MAVROYIANNIS

President

(¹) EFT L 178 av 17.7.2000, s. 1.

(²) EUT L 364 av 9.12.2004, s. 1.

VEDLEGG

**BESTEMMELSER OM FORVALTNINGSSAMARBEID I UNIONSRETTSAKTER SOM GJENNOMFØRES
GJENNOM IMI, SOM NEVNT I ARTIKKEL 3**

1. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked⁽¹⁾: Kapittel VI artikkel 39 nr. 5 samt artikkel 15 nr. 7, med mindre det er gitt melding som fastsatt i sistnevnte artikkel i henhold til direktiv 98/34/EF.
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner⁽²⁾: artikkel 8, artikkel 50 nr. 1, 2 og 3 og artikkel 56.
3. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EF av 9. mars 2011 om anvendelsen av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene⁽³⁾: artikkel 10 nr. 4.
4. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1214/2011 av 16. november 2011 om yrkesmessig veitransport av kontanter i euro over landegrensene mellom medlemsstatene i euroområdet⁽⁴⁾: artikkel 11 nr. 2.
5. Kommisjonsrekommendasjon av 7. desember 2001 om prinsipper for bruk av «SOLVIT» — problemløsningsnett for det indre marked⁽⁵⁾: Kapittel I og II.

⁽¹⁾ EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 88 av 4.4.2011, s. 45.

⁽⁴⁾ EUT L 316 av 29.11.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 331 av 15.12.2001, s. 79.